

Motion till riksdagen 2009/10:Sf395

av **Monica Green m.fl. (s)**

Barnen och krisen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att minska klyftorna bland barn.

Motivering

Klyftorna har ökat mellan barn i Sverige, mellan rikare och fattigare barnushåll, mellan barn med sammanboende och barn med ensamstående föräldrar, mellan kommuner samt mellan storstädernas kommundelar. Även de relativa skillnaderna mellan barn med svensk respektive utländsk bakgrund har ökat.

Nästan två tredjedelar av Sveriges kommuner genomför eller planerar att genomföra nedskärningar på skolan, trots den engångsutbetalning på ca 7 miljarder kronor till kommunerna under 2010 som regeringen utlovat. Eftersom regeringen inte utlovar något för 2011 och 2012 fortsätter besparingarna på lärare, förskollärare, kuratorer, psykologer, barnskötare, fritidsledare osv. Många kommuner gör bedömningen att regeringens pengar inte räcker för att rädda jobben i välfärdens kärna. Både Sveriges Kommuner och Lands-ting (SKL) och Konjunkturinstitutet (KI) efterfrågar långsiktiga lösningar. Regeringen bedömer själv att 60 000 jobb förvinns inom offentliga sektorn under en fyraårsperiod.

Det behövs ett fortsatt medvetet arbete med att utjämna klyftorna i samhället. Klyftor leder till sociala skillnader och kan leda till oroligheter och ökad brottslighet. Alla barn har rätt att växa upp i trygghet, såväl ekonomisk som emotionell. Alla borde få möjlighet till en bra sommar med aktiviteter och möjlighet att resa bort. Den möjligheten har inte alla i dag. Samhället måste därför kompensera de barn vars familjer, av ekonomiska eller andra skäl, inte räcker till. Därför behövs förskoleplatser och fritidshemsplatser till arbetslösa barn, det behövs läsläsningshjälp, det behövs ett rikt föreningsliv och det behövs stopp för oskäligen avgifter i skolan.

Fel! Okänt namn på

Socialstyrelsen delar in barnfattigdomen i fem dimensioner. Den kan vara ekonomisk, social, demokratisk, hälso- eller kunskapsrelaterad. Ekonomisk fattigdom, brist på pengar, är alltså bara en av fattigdomens dimensioner. Men barns bristande ekonomi hänger ofta samman med ofärd inom en rad andra områden, t.ex. hälsa, sociala relationer, boende, skola, säkerhet och trygghet.

Barn i ekonomiskt utsatta familjer lever i ett utanförskap. De har inte råd att vara med i föreningar. De har inte cyklar och skridskor eller annan fritidsutrustning. De kan inte dela upplevelser med andra barn som t.ex. har råd att gå på bio eller att köpa ungdomstidningar och cd-skivor. Dessa barns språkinlärning och kunskapsinhämtning blir sämre eftersom de ofta saknar datorer och Internet i hemmet.

Barn i ekonomiskt utsatta familjer kan mycket väl leva under kärleksfulla familjesituationer med ömsinta och värnande förhållanden till sina båda föräldrar och eventuella syskon. Ofta är de också omgärdade av starka sociala nätverk. Detta kan dock inte uppväga det utanförskap och den segregation som ekonomisk utsatthet leder till.

Att på alla sätt arbeta för att utjämna klyftorna i samhället för våra barn måste vara ett högt prioriterat mål för det politiska arbetet. En handlingsplan borde utvecklas för att minska barnfattigdomen inom de fem områden som Socialstyrelsen använder sig av.

Stockholm den 1 oktober 2009

Monica Green (s)

Jasenko Omanovic (s)

Désirée Liljevall (s)

Ann-Christin Ahlberg (s)

Marina Pettersson (s)

Fredrik Lundh (s)

Matilda Ernkrans (s)